

وانه ۸۹: مزگینې خوش!

له دیراسه تان له پرتوکی ټینجیل، پوره دگار عیسی مسیح له پاش نه وهی هلسیندرايه وه، فرمانی به قوتابیه کانی دا و فرموی: (برونه هه موو جیهان و ټینجیل بؤ هه موو به دیه ټیراوان چارېدهن.) (مارقوس ۱۶: ۱۵) وه هروه ها له پاش نه وهی عیسا سه رخرايه ناسمان، پیاوټک به ناوی پوټوس کهوا له پیاوټکی ټایینی خوټن گرم گورا بؤ شوټن که وتووه کی به وه فای عیسی مسیح، نووسی: پوټوس، به ندهی عیسی مسیح، نیردراوی بانگراو و تهرخانکراو بؤ ټینجیلی خودا، که پیشتر له نووسراوه پیروزه کانداهه وهی پیغه مبه ره کان به ټینی دابوو شهرم به ټینجیل نییه، له بهر نه وهی هیزی خودایه بؤ رزگار بوونی هه موو نه وانیه باوهر دهین. ... چونکه له ټینجیلدا بی تاوان کردن له خوداوه ټاشکرا ده کړیت، هم بی تاوان کردنش له ده ستیپ کړنده وه تا کوټایی به باوهره! (رؤما ۱: ۱، ۲، ۱۶، ۱۷)

مزگینې خوش، مزگینې خوش، مزگینې خوش! هم مزگینیه خوش چیه که وشه ی خودا دووباره و دووباره باسمان بؤ ده کات؟ همرو، به یارمته ی خودا هر ده که یی باسی هم مزگینیه خوشه بکه یی کهوا بانگه وازی بؤ کراوه له نووسراوه پیروزه کان. به لام پیش نه وهی باسی مزگینیه خوشه بکه یی، پیوسته هه واله ناخوشه که ش بزانی.

هه واله ناخوشه که چیه؟ رهنگه له بیریت بیت له سه ره تادا، له پاش نه وهی خودا ناسمان و زهوی به دی هیئا، خودا ئادم و حه وای دروست کرد و له باخچه کانی به هشت دایانی نا له سه زهوی. خودا نه وانی دروست کرد تا کو بیناسن و خوشیان بوئ و گوټرپه لئی بن و شکمه ندهی بکه ن تاهه تا. به لام، بؤ نه وهی ټاقییان بکاته وه، خودا به ئادمی فرموی: (ده توانی له به رو بوومی هه موو داره کانی باخچه که بخوی، ته نها له و داره ی ناوه راستی باخچه که نه بیت. نابی لئی بخوی، له بهر نه وهی نه و پوزه ی لئی بخوی دهمری!) هه واله خراپه که نه وهی ئادم و حه وای گوټیان له ماره که گرت، شهیتان، کهوا فریویانی دا له میوه ی داره که ده غه کراوه که بخون. گونا هه که ی ئادم و حه وای کیشه و مردنی هیئا به جیهانه وه، خوټان و نه وه کانیانی توش کرد. وشه ی خودا هه والی ناخوشمان پی راده گه ټینی کاتی ده فرموی: وهک بؤ مروټ دانراوه جاریک بمریت، دواتر لیبرسینه وهیه! ... نه وه تا خودا وهند له نیو هه زارانی پیروزه کراودا دیت، تا کو هه مووان حوکم بکات و هه موو خوانه ناسان سه زه نشت بکات، له بهر هه موو کرداره خوانه ناسیبه کانیان کهوا له ریازی خوانه ناسی کردوویانه و نه و قسه ره قانه ی نه و گونا هه باره خوانه ناسانه له دزی وتوویانه! (عیبرانیه کان ۹: ۲۷ و یه موزا ۱۵، ۱۶)

بویه، هه واله ناخوشه که نه وهی هه مووان گونا هه بارین و ده بیت پوو به پووی دادوهری راستو دروستی خودا ببینه وه!

به لام، مزگینیه خوشه که نه وهی هر له وی له باخچه ی به هشت، نه و خودایه ی که پره له به زه یی، رایگه یاند کهوا پوټک که سیک له دنیته جیهانه وه کهوا له که ی گونا هه ی پیوه نه بی و له پاکیزه یه که له دایک ده بیت. هم که سه پیروزه، هم رزگاری دهره راستو دروسته خوی ده به خشی بؤ نه وهی وه کوربانی بیکورن تا کو سزای گونا هه کانی ئادم و هه موو نه وه کانی بداته وه. سزای گونا کهوا ئیمه شایه نین ده که ویته سه ری هم رزگاری دهره بی گونا هه. هم نه و مزگینیه خوشه یه کهوا خودا رایگه یاند له و پوزه ی ئادم و حه وای گونا هه یان کرد.

خودا زور پیاوی به کار هیئا بؤ نه وهی هاتنی هم رزگاری دهره، هه روه ها ناسراوه به مسیح رایگه ټین. هه ریبه که پیغه مبه رانی خودا شتیکیان دهره به مسیح رایگه یاند، تا کو که کاتی هات، نه و کاته هه موو که س بیناسی و بزانی کهوا نه و که سه یه خودا ده ست نیشانی کردوه. بؤ نمونه، پیغه مبه ر ئیشایا، که له پیش مسیح هات به نزیکه هفت سه د سال، پیشینی کرد چون مسیح له دایک ده بیت، فرموی: پاکیزه یه که سکی ده بیت و کورپکی ده بیت، ناوی ده ټین ئیمانویل. واتا: خودا له گه لمانه. (مه تا ۱: ۲۳ و ئیشایا ۷: ۱۴) پیغه مبه ریکی تریش به ناوی میخا پیش بینی کرد کهوا مسیح له ناسمانه وه دیت و له زهوی له دایک ده بیت له گوندی بیت له حم.

نوهش ټو شوښنه بوو که مهسبح لټی له دایک بوو. له گهل ټوهشدا پيش بينییه که میخا سه دان سال له پيش له دایک بوونی مهسبح بوو.

پنغه مبهران تنها پيش بينی له دایک بوونی مهسبحیان نه کرد. هه روهها پيش بينیان کرد که وا مهسبح نازار ده چيژی و دهمری له باتی گونا هباران. بو نمونه، پنغه مبهرا داود نووسی که وا خه لگی قیز له مهسبح ده کن و نازاری ده دن و دست و پی کون ده کن و ده یکوژن. داود نهک تنها مردنی مهسبحی راگه یاند، به لگو پيش بينی کرد که وا خودا مهسبح هه لده ستینیته وه له مردن، و به و شیوه ده دیسه لمینی که وا ټو تاقه پرگاری دهره که خودا ناردی بو ټوهی نه وه کانی ټادم پرگار بکات له سزای گونا ه.

که م دهمه قالی هه ده دهراره له دایک بوونی مهسبح، به لام زور خه لگ گومانیان هه ده له سر مردنی و هه لسانه وهی. ناتوان له وه تیبگن چون خودا تنها راهه ستی و تماشنا بکات کاتی پیاوان ټو مهسبحیان نازار دها که وا ناردی. ټوهی زوربهی خه لگ ناتوان لټی تیبگن ټوهیه که خودا، ټوهی خو شماني ده وی، خوی نیازی وابوو که مهسبح نازار بچيژی وهک ټوهی بو گونا هه کانمان. له گهل ټوهشدا ټمه ټوهیه که پنغه مبهران بانگه وازیان بو کرد و فرموویان: **په روهردگار مبههستی بوو به خهم (غهم) وردوخاشی بکات و نازار بکیشیت له گهل ټوهشدا په روهردگار ژيانی کرد به قربانی تاوان! (نیشایا ۵۳: ۱۰)**

باوه رت به پنغه مبهران هه ده؟ ټمه ده لټین باوه رمان پټیان هه ده. ټه گهر به راستی باوه رمان هه ده به پنغه مبهران، ټوا ده بیټ باوه رمان به وهی نووسیویانه هه بیټ. ده بیټ له بیرمان بیټ که پنغه مبهران ټو قسانه یان له خویانه وه نه یان کرد. خودا له ناو گیانیانی دانا چی بلین. بویه، ټه گهر رته بکه ینه وه باوه ر به وه پنغه مبهرا نه بینین، ټو کاته کی رت ده که ینه وه؟ خودا رت ده که ینه وه — له بهر ټوهی ټو هانی پنغه مبهرا نی دا پيش بينی بکن که مهسبح وهک قربانی دهمری بو ټوهی گونا هه لایبات.

له بهر ټوهی خودا جیهانی خوښ ده وی و نایه وی کهس له ناو بچی له ناو گونا هه پلانی مردنی مهسبحی دانا. پټویست بوو که سیکی راستودرووست بمری له پټناو خه لکانیکی ناراستودرووست بو ټوهی پرگاریان بکات له دادوهی خودا. ټوه ماناکانی پیشکش کردنی مهر و بز بوو وهک قربانی له کاتی خوی. عیسی مهسبح، ټوهی له پاکیزه یه که له دایک بوو به هیزی خودا، ته واوترین و دوا یه مین قربانییه که وا خودا به خشی. له بهر ټوهی ټیستا قربانییه کی ته واو دایمیان هه ده بو گونا ه، پټویست ناکات خو مان ماندوو بکه ین به رده وام بین له پیشکش کردنی قربانی هیما یی ناته واو. له بیرته په روهردگار عیسا چی راگه یاند له سر خاچه که پيش ټوهی بمری؟ فرمووی، **(ته واو بو!) (یوحنا ۱۹: ۳۰)** قهردی گونا هه کانمانی دایه وه به یه کجاری. تاقه شته که ټمه بیکه ین باوه ر هینانه پیی! وهک پیشتر خویندمانه وه نووسراوی پیروز ده فرمووی: **مرگینې خوښی مردنی عیسی مهسبح و هه لسانه وهی: هیزی خودایه بو پرگار بوونی هه موو ټه وانه ی باوه ر ده هیئن! (رؤما ۱: ۱۶)**

به داخه وه، زور کهس رته ده که نه وه باوه رپی پی بینن و ده لټین هه موو ټم مهسه له یه ی مردن و هه لسانه وهی عیسا چیروکیکی هه لبه ستراره. له گهل ټوهشدا کاتی دیراسه تی ټینجیل ده که ین ده بینین هه موو ټوهی پنغه مبهران پيش بينیان کرد سه باره ت به مهسبح له لایه ن عیسی مهسبحه وه جی به جی کرا. هه موو شتیك... سه باره ت به له دایک بوونی و ژيانی و مردنی و هه لسانه وهی و سه رکه وتنی. بویه، ټینجیل راپده گه ټنی که: **مهسبح له پټناوی گونا هه کانمان مرد به گویره ی نووسراوه کانی (پنغه مبهران)، ټهو نیژرا و له رژی سییه هه لستایه وه به گویره ی نووسراوه کان. (۱ کورنوس ۱۵: ۳، ۴) هه موو شتیك وه ټوهی پنغه مبهران پیشبینیان کرد، روی دا. ټه وانه ی رقیان له عیسا ده بووه و گالته یان پی کرد و نازاریان دا و کوشتیان، و ټه وانه ی خو شیان ده ویست ناشتیان. به لام مردن ناتوانی له گوږ به یه لټنه وه. بینیمان که له رژی سییه له پاش له خاچ دانی هندی نافرته به یانی زوو چوونه لای ټو گوږه ی عیسی لټی نیژرابوو، و بینیان که وا کراوه ته وه و به تاله! له پاش ټوهی عیسا مرد و دوواره هه لستایه وه، خوی به قوتابییه کانی نیشان دایه وه بو ماوه ی زیاتر له چل رژی. زیاتر له پینج سه د کهس بینیان له پاش هه لسانه وهی. ټو شته راست بوو!**

مه‌سیح مردنی به‌زاند، که‌وا یه‌کټکه له دوزمنه هره‌گه‌وره‌کانی مروژ! هه‌لسانه‌وه‌ی عیسا سه‌لماندی که خودا قوریانییه‌که‌ی قه‌بول کرد وه‌ک سزا دانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو بۆ گونا‌هه‌کانی نه‌وه‌کانی ئادهم، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک باوه‌ری پی بښی بتوانی ژیانی تاهه‌تایی هه‌بی له‌گه‌ل ئه‌و.

ئه‌وه مزگینیه‌ خو‌شه‌که‌یه. په‌روه‌ردگار عیسا‌ی مه‌سیح مرد تا‌کو گونا‌هی تو لاببات، و له پوژي سښیم له گوره‌که هه‌لسایه‌وه تا‌کو ژیانی تاهه‌تایی پی ببه‌خشی. مه‌به‌ست له‌م مزگینیه‌ پزگار کردنی هه‌موو ئه‌وانه‌ی باوه‌ری پی دښن. بویه، ئه‌و پرسیاره‌ی پښو‌سته وه‌لامی بده‌یته‌وه ئه‌مه‌یه: (باوه‌رت پی هه‌یه؟) ووشه‌ی خودا ده‌فه‌رموی: **ئه‌مرو پوژي پزگار بونه! ئه‌گه‌ر گویت له‌ مزگینیه‌که بوو دلته‌ په‌ق مه‌که! باوه‌رت بښه!** پزگار بوونی ئه‌نجامی ئه‌و ئیشه‌ چاکانه‌ نیه‌ که ده‌یکه‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌س ناتوانی با‌ی ئه‌وه‌نده ئیشی چاک بکات بۆ ئه‌وه‌ی به‌هه‌شت بباته‌وه. خودا هه‌رگیز پزگار بونه‌ مه‌زنه‌که‌ی خو‌ی پیت نافروشي، خودا ده‌یه‌وی پیت ببه‌خشی! په‌نگه‌ ئیشی چاکه‌ و نو‌یژ و پوژوگرتن هه‌ستیکی باشت پی بدات، به‌لام ناتوانی راستودرووستی خودا رازی بکات! ته‌نهایه‌ک پښتانه‌یه‌هه‌بتوانی بچیه‌ به‌هه‌شتی خودا.

۱. یه‌که‌م شت ده‌بیت بزانی که‌وا گونا‌هباری و هه‌چ هه‌زیکت نییه‌ دل‌ی خودا خوش بکه‌ی.

۲. پاشان ده‌بیت باوه‌رت بښی که‌ عیسا‌ی مه‌سیح ئه‌و پزگاری ده‌ره‌یه‌ که خودا ناردی له‌سه‌ر خاچه‌که‌ بمری بۆ ئه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانت لاببات و که خودا هه‌لساندوه‌ له‌ مردن بۆ ئه‌وه‌ی ژیانی تاهه‌تایی پی ببه‌خشی.

ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌م مزگینیه‌ بښی، دل‌نیا به‌ له‌وه‌ی ده‌تبه‌نه‌ به‌هه‌شت له‌پاش مردنت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خو‌ی به‌لښی پیمان داوه‌ له‌ ووشه‌ی که‌وا ده‌توانی بزانی که ژیانی تاهه‌تاییمان هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌ناوی په‌روه‌ردگار عیسا‌ی مه‌سیح بښن. (۱ یوحنا ۵: ۹-۱۳)

نایا توش ماندوو و بارت قورسه‌ له‌به‌ر گونا‌هه‌کانت؟ ده‌ته‌وی ئارامی بۆ گیانت بدو‌زیه‌وه؟ ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌و مزگینیه‌ خو‌شه‌ بښی که‌وا مه‌سیح مرد بۆ تو و بۆ تو هه‌لسایه‌وه، ئه‌وا خودا له‌ گونا‌هه‌کانت خوش ده‌بیت و وه‌ک راستودرووست دادوهریت ده‌کات و ناوت له‌ په‌رتوکی ژیان ده‌نوسی. ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌م مزگینیه‌ خو‌شه‌ بښی، خودا نیشانه‌ی خو‌یت لی ده‌دات و پو‌چی عیسا ده‌نیرینه‌ ناو دل‌ت. پو‌چی پیرۆز، که‌وا له‌ناو تودا ده‌ژی دل‌ت و ژیانت و شیوازی ژیانت ده‌گورپی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسراوی پیرۆز ده‌فه‌رموی: **ئه‌گه‌ر یه‌کټکه له‌ مه‌سیح‌دا بښت، بده‌یه‌پښتروا‌یکي نو‌ییه، شته‌ کونه‌کان به‌سه‌رچوون، ئه‌وه‌تا بوونه‌ نو‌ی!** (۲ کورنوس ۵: ۱۷)

له‌ هه‌ر جښگایه‌کی و هه‌ر چ بارودوخیکت هه‌یه، چ پیاو بی چ ئافره‌ت، پیر و گه‌نج، په‌روه‌ردگار عیسا ده‌توانی ژیانیکی نو‌یت بداتی – ئه‌گه‌ر باوه‌رت پی بښی. ئه‌و له‌به‌ر تو مرد تا‌کو تو له‌گه‌ل خودا بژی تاهه‌تا. باوه‌رت به‌م مزگینیه‌ خو‌شه‌ هه‌یه؟

خودا به‌ره‌که‌تداریت بکات. له‌گه‌ل نایه‌تیکي نووسراوی پیرۆز به‌ جیتان دښلین که‌وا باس له‌و ده‌سته‌به‌ری سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ی خودا ده‌کات که ده‌یدا به‌ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی هیوايان ده‌خه‌نه‌ پال مزگیني خو‌شی خودا بۆ پزگار بون. نووسراوی پیرۆز ده‌فه‌رموی: **ئه‌وه‌ی پزگاری کردین و به‌ بانگه‌وازیکی پیرۆز بانگی کردین، نه‌ک به‌گو‌یره‌ی کردارمان، به‌لکو‌ به‌گو‌یره‌ی خواست و نیعمه‌تی خو‌ی که‌ پیش ده‌ستپیکي زه‌مانه‌ به‌ عیسا‌ی مه‌سیح پیمان دراوه، ئیستاش ئاشکرا بوو به‌ ده‌رکه‌وتنی عیسا‌ی مه‌سیحی پزگارکه‌رمان، ئه‌وه‌ی مردنی پووچهل کرده‌وه، ژیان و نه‌مری به‌هو‌ی ئینجیل پووناک کرده‌وه!** (۲ تیموساوس ۱: ۹، ۱۰)

گړنگترینې پرسپاره کانی ئەم وانیه:

۱. مژگینې خوښ، مژگینې خوښ، مژگینې خوښ! ئەم مژگینیه خوښ چیه که وشه ی خودا دووباره و دووباره باسما ن بۆ ده کات؟
۲. هه والّه ناخوښه که چیه؟
۳. باوه پت به پیغه مبه ران هه یه؟
۴. ئەگه ر پته بکه یه وه باوه پ به و پیغه مبه رانه بینین، ئەو کاته کێ پته ده که یه وه؟
۵. له بیره ته په روه ر دگار عیسا چی راگه یاند له سه ر خاچه که پیش ئەوه ی بمری؟ باوه پت پی هه یه؟
۶. ئایا توش ماندوو و بارت قورسه له به ر گونا هه کانت؟
۷. ده ته وی ئارامی بۆ گیانت بدۆزیه وه؟
۸. باوه پت به م مژگینیه خوښه هه یه؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هی نه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org